

Felhőoszlopok, felhőgyertyák.

Izomkötegektől duzzadó felhőkarok és felhőcombok.

Egy felhőóriás testrészei.

Ez a rémület szülte óriás mindjárt elkészül, kifejlődik. Mindjárt összetorlódik a hatalmas, hiánytalan test, és százméteres léptekkel átgázol a háború sújtotta országrészen.

A nő pedig ezt gondolja majd:

Ha úgy adódik, hogy baj nélkül hazajutnak, mennyire össze fogja őket forrasztani mindaz, amin most keresztülmenniük, amit kiállnak! Hazulról nézve milyen szépségnek fog látszani ez a hazautazás! És minden szép emléknél szebb lesz, hogy túlvanak rajta, hogy megúszták!

Továbbmenni! Tovább, tovább!

És ha továbbjutnak – a szó minden lehetséges értelmében –, akkor majd jövő nyáron ismét elutaznak nyaralni.

A férfi viszont ezt gondolja majd:

Hogyan is lehetne közünk mások életéhez, ha a magunkéhoz is alig van? Hiszen saját életünk emlékezet által őrizhető eseményeiben ugyanúgy nem veszünk részt, ahogyan kívülállóok vagyunk a születés és a halál pillanatában is!

BARABÁS ZSÓFI: EGYÜTT